

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بیتنالی

شماره ۷۳۰۷۳/۷۶

تاریخ ۱۳۸۳/۷/۲۸

پست

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت ۵۹۷۴، ۱۱، ۸۳ صبح
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده: ۲۸، ۷، ۸۴

شورای محترم نگهبان

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت
جمهوری کوبا که از سوی دولت به شماره ۳۰۳۲۷/۲۱۵۹ مورخ ۱۳۸۳/۱/۲۴ به مجلس
شورای اسلامی تقدیم و در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۳/۷/۲۶ مجلس عیناً به
تصویب رسید، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد. /ن

غلامعلی حداد عادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۷۶/۷۳۰۷۳

تاریخ ۱۳۵۷/۷/۲۸

پوست

بیتنالی

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کوبا

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کوبا مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه کشتیرانی تجاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کوبا

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کوبا که از این پس با عنوان «طرفهای متعاقد» به آنها اشاره خواهد شد، با علاقه به توسعه هماهنگ مناسبات دریایی بین دو کشور براساس منافع متقابل و اصل آزادی کشتیرانی تجاری بین المللی و همچنین به منظور فعال سازی همکاری های بین المللی در این زمینه، با آگاهی از اینکه مبادله دوجانبه کالا بین دو کشور مستلزم مبادله مؤثر خدمات بین آن دو می باشد، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱- اصطلاح «کشتی یک طرف متعاقد» به هر شناور تجاری اطلاق می شود که مطابق

بتجاری

قوانین قابل اجرای آن طرف متعاقد به ثبت رسیده و تحت پرچم آن تردد نماید یا تحت اجازه شرکت کشتیرانی آن طرف متعاقد باشد. این تعریف شامل شناورهای زیر نمی‌گردد:

الف - کشتیهای جنگی و سایر شناورهائی که در خدمت نیروهای مسلح هستند.

ب - شناورهای تحقیقاتی (آب‌نگاری، اقیانوس‌شناسی و علمی).

ج - شناورهای ماهیگیری.

د - کشتیهای تفریحی.

ه - شناورهای دولتی، بیمارستانی و سایر شناورهائی که فعالیت‌های غیرتجاری انجام می‌دهند.

۲ - اصطلاح «خدمه» شامل فرمانده و هر شخصی است که بر روی کشتی در طول مدت کشتیرانی مشغول انجام وظیفه بوده و نام وی در فهرست خدمه کشتی درج و دارای مدارک شناسائی موضوع بند (۲) ماده (۹) این موافقتنامه باشد.

۳ - اصطلاح «قلمرو» به مناطق تحت حاکمیت و صلاحیت هر یک از طرفهای متعاقد اطلاق می‌شود، مگر آن که به ترتیب دیگری مقرر شده باشد.

۴ - اصطلاح «مسافر» به شخصی اطلاق می‌شود که بدون آن که مستخدم کشتی بوده یا به انجام کاری در آن اشتغال داشته باشد، توسط آن کشتی حمل شود.

۵ - اصطلاح «بندر» به محلی اطلاق می‌گردد که دارای موقعیت و امکانات بندری بوده و به روی کشتیرانی تجاری بین‌المللی باز باشد.

۶ - اصطلاح «شرکت کشتیرانی یک طرف متعاقد» عبارت است از مؤسسه حمل و نقلی که بابه کارگیری شناورها به امر کشتیرانی اشتغال داشته، در قلمرو آن طرف متعاقد واقع و مطابق مقررات قانونی آن طرف به عنوان شرکت کشتیرانی به رسمیت شناخته شده باشد.

۷ - «مراجع ذیصلاح دریایی» عبارتند از:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر ترانس

شماره ۷۶/۷۳۰۷۳

تاریخ ۱۳۸۷/۷/۲۸

پست

بیتسالی

- در جمهوری اسلامی ایران، وزارت راه و ترابری (سازمان بنادر و کشتیرانی).

- در جمهوری کوبا، وزارت حمل و نقل.

ماده ۲ - همکاریهای فنی

طرفهای متعاقد با تشویق و ترغیب صاحبان کشتی و سازمانهای متبوع خود که به امر کشتیرانی تجاری اشتغال دارند، از کلیه امکانات خود در جهت توسعه و گسترش تمامی صور ممکن همکاری به ویژه در زمینههای مربوط به آموزش کارشناسان و موضوعات فنی استفاده خواهند نمود. این همکاری شامل موارد زیر نیز می شود:

- حفاظت از محیط زیست دریایی.
- تجسس و نجات.
- نظارت بر آمد و شد دریایی.
- تبادل اطلاعات.
- فعالیتهای ناظر بر طبقه بندی کشتیها.
- نقشه نگاری، علائم دریایی و کمکهای ناوبری.
- فناوری انتقال محموله.
- سایر طرحها و پروژههای مؤثر در ارتقاء کارآیی بنادر.

ماده ۳ - ارتباط بین سازمانهای دریایی

طرفهای متعاقد کلیه حمایت های لازم را به منظور برقراری تماس با سازمانها و مقامات دریایی و بندری کشورهای متبوع خود در خصوص حمل دریایی کالا بین دو کشور فراهم خواهند نمود.

بیتسابلی

ماده ۴ - تسهیل حمل و نقل

۱ - طرفهای متعاقد توافق نمودند:

الف - کشتی‌های خود را به حمل و نقل کالا بین بنادر دو کشور که به روی کشتیرانی تجاری بین‌المللی باز می‌باشند تشویق و در رفع موانعی که ممکن است از توسعه این حمل و نقل جلوگیری کند، همکاری نمایند.

ب - از حمل کالا بین بنادر طرف متعاقد دیگر و بنادر کشورهای ثالث توسط کشتیهای طرف متعاقد دیگر ممانعت به عمل نیاورند.

۲ - مفاد بند (۱) این ماده به حقوق کشتی‌هایی که تحت اجاره شرکت‌های کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاقد بوده و تحت پرچم کشور ثالث به حمل و نقل تجاری دریایی بین بنادر طرفهای متعاقد و یا بین بنادر هر یک از طرفهای متعاقد و بنادر کشور ثالث مبادرت می‌ورزند، خدشه وارد نخواهد ساخت.

ماده ۵ - تعهدات بین‌المللی

این موافقتنامه به هیچ وجه تعهدات ناشی از سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی امضاء شده توسط هر یک از طرفهای متعاقد را تحت تأثیر قرار نخواهد داد.

ماده ۶ - رفتار ملی

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد نسبت به کشتی‌های طرف متعاقد دیگر، محموله، خدمه و مسافران آنها رفتاری را خواهد داشت که در بنادر و آبهای سرزمینی خود، نسبت به کشتی‌های خود که برای حمل و نقل دریایی بین‌المللی مورد استفاده قرار می‌گیرند،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۷۳۰۷۳، ۷۶

تاریخ ۱۳۸۷/۷/۲۸

پست

بیتجاری

معمول می‌دارد. این رفتار شامل موارد زیر می‌گردد:

الف - ورود و خروج کشتی‌ها از آبهای سرزمینی، آبهای داخلی و بنادر.
ب - توقف کشتی‌ها در بنادر، استفاده از بنادر و تسهیلات بندری برای انجام عملیات تخلیه و بارگیری.

ج - تخلیه و بارگیری کالا و سوار و پیاده کردن خدمه و مسافران.

د - استفاده از خدمات مربوط به کشتیرانی تجاری و عملیات مربوط.

۲ - مفاد بند (۱) این ماده شامل موارد زیر نخواهد بود:

الف - فعالیتهایی که مطابق قوانین داخلی هر یک از طرفهای متعاقد منحصر به مؤسسات و سازمانهای متبوع آن طرف می‌باشد، از قبیل کشتیرانی ساحلی (کابوتاز).

ب - مقررات مربوط به پذیرش و اقامت خارجیان در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد.

ج - مقررات حاکم بر راهنمایی اجباری.

د - استفاده از بندری که به روی کشتی‌های خارجی باز نمی‌باشند.

۳ - اصل رفتار متقابل نسبت به حق شرکتهای کشتیرانی در خصوص تأسیس دفتر نمایندگی در قلمرو طرف متعاقد دیگر نیز اعمال می‌گردد. پذیرش نمایندگی مزبور و حوزه فعالیت آن مطابق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر تعیین می‌گردد.

ماده ۷ - جلوگیری از تأخیر

طرفهای متعاقد در چارچوب قوانین و مقررات بندری خود و مطابق مفاد کنوانسیونهای بین‌المللی اقدامات لازم را جهت تسهیل و تسریع عملیات حمل و نقل دریایی و جلوگیری از تأخیرهای غیر ضروری کشتی‌های طرف متعاقد دیگر در بنادر خود معمول خواهند داشت.

بتشالی

ماده ۸ - شناسائی گواهینامه‌ها و مدارک

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد بایستی سند تابعیت و دیگر اسناد کشتی‌های طرف متعاقد دیگر را که توسط مقامات ذیصلاح آن طرف مطابق قوانین و مقررات آن صادر و یا مورد شناسائی قرار گرفته است، به رسمیت بشناسد.

۲ - کشتی‌هائی که دارای گواهینامه معتبر بین‌المللی ظرفیت (تناژ) که به طور رسمی از سوی یک طرف متعاقد صادر شده است، می‌باشند، از اندازه‌گیری مجدد ظرفیت در بنادر طرف متعاقد دیگر معاف خواهند بود. محاسبه حقوق و عوارض بندری و دریایی براساس اسناد و مدارک مزبور انجام خواهد گرفت.

۳ - طرفهای متعاقد حق انجام بررسی‌های لازم را به منظور جلوگیری از حضور کشتی‌های غیراستاندارد در آبهای خود، برای خویش محفوظ می‌دارند.

ماده ۹ - گواهینامه‌های ملی اعضای خدمه

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد مدارک شناسائی اعضای خدمه کشتی‌ها را که توسط مقامات ذیصلاح طرف متعاقد دیگر صادر و یا مورد شناسائی قرار گرفته است، به رسمیت خواهد شناخت و به افراد واجد چنین مدارکی حقوق مندرج در کنوانسیون شماره (۱۰۸) سازمان بین‌المللی کار را که ناظر بر مدارک شناسائی اعضای خدمه می‌باشد، اعطاء خواهد نمود.

۲ - مدارک شناسائی اعضای خدمه به شرح زیر می‌باشند:

- در جمهوری اسلامی ایران: گذرنامه دریانوردی

- در جمهوری کوبا: گذرنامه دریانوردی و کارت دریانوردی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۷۳۰۷۳/۷۶

تاریخ ۱۳۵۶/۷/۲۸

پست

بتسابی

۳- در مورد اعضای خدمه‌ای که از اتباع کشورهای ثالث هستند و در کشتی‌های طرفهای متعاقد مشغول به کار می‌باشند، مدارک شناسائی صادره توسط مقامات ذی‌صلاح آن کشور ثالث به عنوان مدارک شناسائی دریانوردی به رسمیت شناخته خواهد شد، مشروط بر اینکه این مدارک حاوی مستندات کافی باشند تا به‌عنوان گذرنامه یا اسناد جایگزین گذرنامه موضوع بند (۲) این ماده مطابق قوانین و مقررات مربوط طرفهای متعاقد مورد شناسائی قرار گیرند.

۴- طرفهای متعاقد متعهد می‌باشند که بدون هرگونه تشریفاتی به آن دسته از اعضای خدمه که با در اختیار داشتن مدرک شناسائی موضوع بند (۱) این ماده، وارد قلمرو طرف متعاقد دیگر شده‌اند اجازه خروج دهند.

ماده ۱۰- حقوق و تکالیف اعضای خدمه در بنادر مقصد

۱- هر یک از طرفهای متعاقد به آن دسته از اعضای خدمه‌ای که دارای یکی از مدارک شناسائی مندرج در ماده (۹) این موافقتنامه می‌باشند، اجازه خواهد داد که مطابق قوانین و مقررات ملی و دیگر نظامات لازم‌الاجراء در کشور محل توقف، به ساحل رفته و در شهر بندری توقف نمایند.

۲- آن دسته از اعضای خدمه که دارای مدارک شناسائی صادره توسط هر یک از طرفهای متعاقد، موضوع ماده (۹) این موافقتنامه می‌باشند، مجاز خواهند بود تا با رعایت قوانین و مقررات داخلی و دیگر نظامات لازم‌الاجراء ناظر بر پذیرش، اقامت و خروج، از قلمرو طرف متعاقد دیگر برای مقاصد زیر عبور نمایند:

- به منظور بازگشت به کشور مبدأ خود.

- به منظور سوار شدن بر کشتی خود یا هر کشتی دیگر، یا

بتسالی

شماره ۷۳۰۷۳/۷۶

تاریخ ۱۳۵۷/۷/۲۸

پست

- به هر دلیل دیگری که از سوی مقامات ذی صلاح طرف متعاقد دیگر موجه قلمداد شده باشد.

چنانچه دریافت روادید (ویزا) قبل از سفر ضروری باشد، بایستی در کوتاهترین زمان ممکن اعطاء گردد.

۳- مقامات ذی صلاح هر یک از طرفهای متعاقد به عضو خدمه‌ای که در قلمرو طرف متعاقد دیگر بستری شده است مطابق مقررات داخلی خود برای طول مدت لازم برای درمان، اجازه اقامت خواهند داد.

۴- طرفهای متعاقد حق امتناع از پذیرش افراد نامطلوب به قلمرو خود را برای خویش محفوظ می‌دارند، حتی اگر افراد مزبور دارای مدارک شناسائی مقرر در ماده (۹) این موافقتنامه باشند.

۵- اعضاء هیاتهای دیپلماتیک و کنسولی یک طرف متعاقد، همچنین اعضاء خدمه کشتی طرف اخیر مجاز خواهند بود تا با رعایت قوانین و دیگر نظامات قانونی لازم الاجراء در کشور محل اقامت، با یکدیگر تماس برقرار نموده و ملاقات نمایند.

۶- قواعد لازم الاجرای طرفهای متعاقد در مورد پذیرش، اقامت و خروج خارجیان بدون هرگونه تعارض با مقررات پیشین، بدون تغییر باقی خواهد ماند.

ماده ۱۱ - سوانح دریایی

۱- چنانچه کشتی هر یک از طرفهای متعاقد در امتداد ساحل، آبهای داخلی یا دریای سرزمینی طرف متعاقد دیگر به گل بنشیند، به ساحل برخورد نماید یا به سانحه دیگری دچار شود، کشتی مزبور و محموله آن از همان حمایتی که به کشتیهای خودی و محموله آن اعطاء می‌شود، برخوردار خواهند بود.

بتسالی

فرمانده، خدمه و مسافرین کشتی خسارت دیده باید کمک و مساعدت لازم را دریافت دارند. هزینه‌های انجام شده مطابق قوانین و مقررات کشوری که حادثه در قلمرو آن اتفاق افتاده و یا با توافق طرفهای مربوط قابل وصول خواهد بود. مفاد این ماده مانع از طرح دعاوی در ارتباط با حمایت، مساعدت و کمکی که به کشتی آسیب دیده، خدمه، مسافران و محموله آن ارائه شده است، نخواهد بود.

۲- کشتی خسارت دیده کلیه اموال و کالاهای حمل شده در آن یا هر آنچه از آنها که نجات یافته مشمول حقوق گمرکی و سود بازرگانی، مالیاتها یا سایر هزینه‌ها نخواهد شد مگر آن که هدف، استفاده و مصرف آن اموال و یا کالاها در قلمرو طرف متعاهدی باشد که در آن سانحه اتفاق افتاده است.

۳- مفاد بند (۲) این ماده مانع اجرای سایر قوانین و مقررات طرف متعاهدی که در قلمرو آن سانحه اتفاق افتاده است، نخواهد بود.

ماده ۱۲- تبعیت از قوانین و مقررات طرف متعاهد دیگر در قلمرو آن طرف

۱- کشتی‌های هر یک از طرفهای متعاهد، همچنین کشتی‌های شرکت‌های کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاهد، هنگامی که در قلمرو طرف متعاهد دیگر می‌باشند، تابع قوانین و مقررات طرف اخیر خواهند بود.

۲- مسافران و صاحبان کالا بایستی آن دسته از قوانین و مقررات لازم‌الاجرا در قلمرو هر یک از طرفها را که ناظر بر ورود، اقامت و عزیمت مسافران و نیز واردات، صادرات و انبار کردن کالا می‌باشند، به ویژه موارد مربوط به ترک ساحل، مهاجرت، گمرک، مالیاتها و قرنطینه را رعایت نمایند.

بیتسابی

ماده ۱۳ - کار گروه مشترک

کار گروه مشترکی متشکل از نمایندگان مراجع ذی ربط تشکیل خواهد شد که به تناوب و به شکل ادواری و یا بنابه درخواست هر یک از طرفهای متعاقد در موارد زیر تشکیل جلسه می دهد:

الف - بحث و بررسی و اجرای این موافقتنامه.

ب - انجام مطالعات مشترک در خصوص ارائه خدمات جدید در زمینه حمل و نقل دریایی.

ج - حل و فصل اختلافات ناشی از اجرای این موافقتنامه.

ماده ۱۴ - لازم الاجراء شدن

این موافقتنامه منوط به تصویب خواهد بود و برای مدت پنج سال لازم الاجراء و معتبر باقی خواهد ماند و خود به خود برای دوره های مشابه تمدید خواهد شد و سی روز پس از وصول آخرین اطلاعیه توسط طرف متعاقد دیگر لازم الاجراء خواهد شد. این اطلاعیه ها که مؤید طی تشریفات مورد لزوم به موجب قوانین داخلی هر یک از طرفهای متعاقد می باشند، بایستی به صورت مکتوب و از طریق مجاری دیپلماتیک به طرف دیگر ابلاغ گردند.

هر یک از طرفهای متعاقد می تواند به صورت مکتوب و از طریق مجاری دیپلماتیک طرف متعاقد دیگر را از فسخ این موافقتنامه مطلع سازد. این موافقتنامه شش ماه پس از وصول اطلاعیه مزبور از سوی طرف متعاقد دیگر، خاتمه خواهد یافت.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بیت

شماره ۷۳۰۷۳/۷۶

تاریخ ۷۷۳/۷/۶۸

بیت

ماده ۱۵ - زبان

در تأیید مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که به نحو مقتضی از سوی دولتهای متبوع خود مجاز بوده‌اند، این موافقتنامه را امضاء کرده‌اند.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۱۳۸۲/۷/۱۶ هجری شمسی برابر با هشتم اکتبر ۲۰۰۳ میلادی در دو نسخه اصلی هر یک به زبانهای فارسی، اسپانیایی و انگلیسی تنظیم شده و هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشند. در صورت بروز اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود.

از طرف

دولت جمهوری کوبا

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و ششم مهر ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و سه مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حداد عادل

رئیس مجلس شورای اسلامی